

РЕШЕНИЕ

№ 3644

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **2265** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на ТД Митница-С. , с адрес на управление [населено място], [улица], чрез представител по пълномощие ст.юк. Н.В., срещу Решение №156 от 10.01.2023г., постановено по н.а.х.д. № 6531/2022г от СРС,НО – 7 - ми състав.

С обжалваното решение е отменено НП № 536/2021/06.04.2022 г., издадено от Д. С. Д. - директор на ТД Митница С., на "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н "Искър", [улица], представлявано от управителите Ж. А. Б., Р. Н. Б. и А. Р. Б., действащи заедно и поотделно, за това, че на 09.03.2020 г. в съоръжения за временно складиране № BGTSTVBG005800-2019-EZD49037, находящи се в [населено място], п. к. 1592, [улица], "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството си на титуляр на разрешението, като не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна (понастоящем Митница С.) и митническото учреждение на поставяне на стоките под режим BG005800 – МБ Летище С., че с подаването на декларация за временно складиране № 20BG005100187505U1, референтният размер на обезпечението по Разрешение № BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно

складиране, е нарушило разпоредбите на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.), вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение (РИ)2015/2447 и така е осъществило състава на чл. 238, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ), вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. чл. 156 от РИ 2015/2447, поради което на "ИН ТАЙМ" ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения и наложеното наказание е явно несправедливо. Изразява становище за неприложимост на чл.28 от ЗАНН и акцентира на формалното осъществяване на нарушението. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение разноски .

Ответникът – "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК] чрез процесуалния си представител адв.И. оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и искане за присъждане на направените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Фактичката обстановка е правилно установена , а именно: Въз основа на резолюция на директора на ТД Митница С. върху докладна записка с рег. № 32-201683/25.06.2021 г. на началника на отдел "Митническа дейност", митнически служители от отдел "Митническа дейност", сектор "Митнически разрешения и процедури" при ТД Митница С., сред които актосъставителя Н. А. и св. Р. М., извършили проверка на "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверката обхващали периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и били обективирани в доклад № 32286394/08.09.2021 г. От така осъществената проверка било установено, че съгласно Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране № BGCGUBG005800-2019-EGQ45186, за проверявания период на "ИН ТАЙМ" ООД било разрешено да предостави общо обезпечение в размер на 30 000 лева, равен на 30

% от референтния размер, възлизащ на 100 000 лева, за операции в съоръжения за временно складиране. По повод изискана от дружеството информация в деловодството на ТД Митница

С. по електронната поща постъпила информация от "ИН ТАЙМ" ООД с рег. № 32221423/12.07.2021 г., съдържаща справки с данни за размер на публични държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране. С ново електронно писмо с рег. № 32-242839/28.07.2021 г. "ИН ТАЙМ" ООД предоставило на проверяващите нови справки, които следвало да се считат за окончателни, поради открита техническа грешка в предходното писмо от 12.07.2021 г. При въвеждане на така предоставените данни от 28.07.2021 г. в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, било установено, че на 09.03.2020 г. дружеството подало декларация за временно складиране № 20BG005100187505U1, по която публичните държавни вземания от ДДС възлизали на 204, 69 лева. Към посочената дата свободният размер на обезпечението бил по-малък от размера, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация и с подаване на същата бил превишен разрешен референтен размер на обезпечение с 5, 52 лева. Превишаването продължило до 12.03.2020 г., като за въпросния период размерът на необезпечени публични държавни вземания вариал от 5, 52 лева до 108 322, 87 лева.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.

Неоснователен е доводът за неправилно приложение на чл.28 ЗАНН от въззивния съд.

При постановяване на оспореното НП административнонаказващият орган се е позовал на значимостта на застрашените обществени отношения, както и на това, че нарушението не предполага вредоносни последици, поради което чл.28 ЗАНН не може да намери приложение.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 ЗАНН.

От горното определение следва също така, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на

нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението – три дни и отстраняването на последиците и извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от ответника.

Аналогични аргументи са застъпени и във въззивното решение.

С оглед изложеното настоящата инстанция е съгласна с въззивната инстанция и намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като въззивното решение, с което се отменя оспореното наказателно постановление бъде потвърдено, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски по списък – заплатеният адвокатски хонорар за касационната инстанция в размер на 400 лв. Адвокатският хонорар е под предвидения минимум по чл.18, ал.2, във вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

С оглед на крайния резултат искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №156 от 10.01.2023г., постановено по н.а.х.д. № 6531/2022г от СРС,НО – 7 - ми състав .

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК], разноски в размер общо на 400 /четиристотин / лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.